

CRISTINA ȘTEFAN

ÎN UMBRA LUI SISIF

- POEZII -

SEMĂNĂTORUL
Editura online - noiembrie 2009

Ochii albaştri

**Privirea copilului meu peste cer
Întrebătoare cantilenă albastră
Duet întivit de mister
Aripat, săgetat de măiastră.**

**Impregnarea câmpiei din mine
Miozotis învult peste timp
Ostoit-a și pașii-n caline
Infuzii, safir-anotimp.**

**Ce cugetare-a rezumat curmarea?
Ce limpede izvor a covârșit?
Ce contenire în avânt chemarea
Dintr-un-nceput fără a avea sfârșit?**

**Este-nrădăcinarea albastrului din mine
Măreața lui absorbție de vid
Și iar brodarea lui doime
Lăcașului oniric, un trecător timid.**

**Privirea mea de mâine peste cer
Răspunsul meu în altfel de cvartet
Și seve ce-n esență pier
Întru etern divinului, antet.**

ORA DE FUM

**Din tot ce-am fost și aș fi vrut să-ți fiu,
eu nu mai isc nimic.
Mă tot preambul printre mări și-ți scriu
nisipul, ți-l dedic.**

**Un fum împărțit din coasta ta
Ca izbăvit de-arsură,
un cenușar negrind scânteia
Plutindă peste zgură...**

**În snopii zorilor din ultim vis
Ți-am răsărit din vină
Aflat-am rostul în amurg proscris,
eram o zi ruină.**

**Din tot ce-am fost și aș fi vrut să-ți fiu,
știi că nu plâng o stea!
Deplâng doar ora, pasul orei viu
Spre tine ca spre ea.**

ȚARA

**Nu sunt poet!
Sunt doar un tril
Din nucul falnic
Din Haret
Ce-l îngâna încet
Bunicul meu
Emil.**

**Sunt doar un pas
Pe-alei de tei
Sub cerul violet
Ca-ntr-un tablou
Prin des Copou
Nu sunt poet.**

**Albă privire sunt
Spre-albastrul pur
De Voroneț
Și sunt un dangăt
Lung, molatec,
Din asprul clopotului
Cânt
De la Văratec.**

**Sunt foșnetul pădurii
Și umbra ei prin raza
Din Hațeg
Sunt faurul armurii
Pământului s-o leg.
Și sângele
Furtunii brici
Ce a lăsat o oază
De mereu și-aici.**

**Nu sunt poet.
Dar sunt acasă
Sunt ale mele pâinea
Și vinul de pe masă.
E-al meu ulciorul înflorit
Cu meșteșug,
Îmi place cântecul
De plug.**

**Iubesc
Și cânt cu tot
Ce-mă-nconjoară
Și-mi fac din viață
Un poem
Aici, la mine-n țară.**

REVERS PE TIMP

**Pune-ți capul pe perina gândului meu
Să nu scoți vreun cuvânt armoniei de somn
Lasă-ți geana umbrită să mistuie greu
Adormirea ne'nvinsă a tăcerii s-adorm.**

**Se va face ca vis din ziua plecării
Mă priveai cu lumina cuprinsă în nimb
Fluturai ramuri lungi pe șoseaua durerii
Viitoare mănări pe al frunzelor nimb**

Tu știai! Tu aflaseși enigma pe timp!

**Pune-ți capul pe perina timpului fost!
La ce bun un cântar să aleagă un sens?
Visul meu pe un tas se suspendă anost
Când pe celălalt, jos, tu te-anini în revers.**

**Se făcu o visare din ziua venirii.
M-ai sculptat pe o hartă un viu labirint
Mi-ai înscris pe izvoare prundișul iubirii
Și-am suit printre stânci multrâvnitul Olimp.**

Nu știai! Eu aflasem un zeu peste timp!

GHEM DE PREZENT

**Stăteam speriată în așteptare-nserată
Prenumeam, prevedeam, sibilin presimțeam
Că bătaia din ușă va fi însemnată
De plecări viitoare când trecută eram.**

**Ședeam tăcută în dorul iertării de mâine
Și voiam, în sonor, codul morse să-l schimb
Să nu bată pe suflet, să își cânte caline
Cuvintele-n seara de noi, preschimbată în nimb.**

**N-am presupus, mă strânsesem un ghem de prezent
Suspendat înapoi și-nainte de vaduri
Ca și cum tu bătând, din minutul strident,
Coborî-vor destine de pe noile landuri.**

**Stăteam speriată cuprinsă vag în mine
Acest ghem despletit e și azi un soroc
Ai bătut într-o ușă a vieții, cu tine
Prevăzut orbitor, prenumit, nenoroc.**

A PLOII

**Plouă ca-n timpuri străvechi și uitate
Șiroaie acoperă-orașul din zori
Sunt ude și gri grădinile toate.
Tu ai plecat după arcă și flori...**

**Mi-ai spus că le cumperi din piață
Și Noe n-o să-ți mai facă probleme,
Îți va vinde și arcă și flori și dileme
Cu viitorul lor de speranță și viață.**

**N-ai mai venit.Și plouă bezmetic...
S-a înmuiat la geam storul ermetic
Și pot să văd pe strada pustie
Că ești a ploii fantasmă..Ea-ți scrie...**

ANINARE

**M-ai prefăcut în mărtişor
Şi-n frunză tu m-ai aninat
Un picur translucid de dor
Pe şnurul bicolor purtat.**

**Sunt sub reverul hainei tale
Un licăr, puls neobservat
Îti dau în griul tău culoare
Sau poate un altcum uitat.**

**Un mărtişor pe anotimpul
Aglomerat cu mărtioare
Atârnă-n roşu-alb, cu timpul
Redevenind o nonculoare.**

**S-a dezlegat, fără să vezi
Şi picur licărul căzut
S-a rătăcit prin ochii verzi.
Ai sub rever un şnur pierdut**

BACOVIANĂ

**-Ce tot hoinărești prin oraș
Poete Bacovia?
Mai ales toamna...**

**Nu vezi
că nu s-a schimbat
nimic?**

**Ce faci cu frunzele alea?
Tot moarte..?
Și cerul acesta de plumb
Care nu contește
Să plouă?**

**Mai retrage-te acasă,
Poete, stăpân pe oraș!
Fă un foc!
Să duduie soba!
Să ne încălzim
și noi puțin...
Să nu mai tușim
peste cenușa perenă...**

BISERICA DIN MARAMUREȘ

**Nălțarea ta, o ține Dumnezeu
Cupola sa se sprijină pe tine
Săgeata spre credință, vârful tău
Pe-aripile de-arhangheli se menține.**

**Te-ai înălțat de veacuri, sfințită singeneză
Din antic neam stejarul maramureșean
Icoana ta-i credinței exegeză
A rugii noastre, biblicul nost' neam.**

**Te-ai osândit spre cer, într-o lucrare
De-a mântui păcatul șarpelui de foc
Cu seva trasă din adânc, Macarie
Te-a semețit spre-a Domnului sfânt loc.**

**Pe cât ne-arată vârful ruga-n cer
Pe-atât de strâmt e locul de rugat
Păcatele nu le vom duce în eter
Coboară Dumnezeu, să ne fi fost iertat.**

**Îi simt prezența peste dale-n piatră
Și pe icoanele zugravului Ștefan
Într-o aromă de tămâie arsă-n vatră
Și-a unui timp nemăsurat de ani.**

**Aici, credința vie izbuteste
Recunoscând emblema și virtutea ei
Vino, străine, și te izbăvește
Să bei din adevăr când din aghiazmă bei.**

**Vino, la monumentul din Șurdești!
Credința ortodoxă înalță-n apogeu
Lumina judecății în tainele cerești
Lumina ce-a făcut din șarpe-un hipogeu.**

**La biserica din Șurdești, mulți ani cea mai înaltă construcție din lemn
din Europa
Oct 2001.**

Când se sfârșesc iubirile

**Când se sfârșesc iubirile în toamnă blue
Se sfarmă-n cioburi răsuflări de zâne
Și cad în iadul fără nume- un "eu și tu"
Pe tot noianul despărțirilor din lume.**

**Când se sfârșesc iubirile, din ploi celeste
Se surpă-n labirint pustiul vieții
Rămas Icar cu-aripa arsă, în ferestre
Închise, veșnicia mai atârnă ceții.**

**Când se sfârșesc iubirile, tăcerea ruptă
Sfâșie hăurile mării-n colți de noapte
Și-n găurile de abis e-o moarte suptă
În care nu pătrund nici scoici, nici șoapte.**

**Când se sfârșesc iubirile, Lacrima Christi
Cuprinde-n mântuire neîntoarsa stea
Și-și da trăirea, numai una, tristei
Vânzări nelegiute, iubirea când vindea.**

CHEMAREA PLOII

**Vino cu pâlcu albastru de stele
Și-aruncă-mi-l iarăși prin păr
Ca noapte de august sunt visele mele
Aburi de lună culeasă din zări.**

**Vino, fierbinte, cu plopii în ploaie
Leganându-și lumini pe asfalt
Murmur de fire, alge-n șiroaie
Lunecînd pe aleea-n bazalt.**

**Nu știu de fi-vei o ploaie în noapte
Nu știu dacă plopii în șopotul lor
Îți vor stinge din vremuri în șoapte
Acel dor nechemat, norul dor...**

**Dar te chem, te rechem să-ți ascult
Șiruri de rime curgând peste ore
Un final ne'nceput, simfonii în tumult**

DIALOG CU TEIUL

Motto-Ea-si urma cararea-n codru.

**Eu ma iau pe a ei urma,
Cand ajung cu ea alaturi
Rasuflarea-mi mi se curma.
Mai rasuflu inc-o data,
Zic o vorba, ea tresare
Si se uita-n alta parte
Si raspuns deloc nu are.**

-Mihai Eminescu –ea-și urma cărarea-n codru

**Într-un hățiş al umbrelor-idei
De-aş dezveli sfioasă o poiană
Din tot și din nimic având temei
Ararea ei ar fi zălog și rană.**

**-Cum să deschid o cale? Fără chei?
-Lumina rădăcini ascunde !
-Acum? Când mâinile mi-s flori de tei?
-Ai cheia rădăcinii luminânde!**

**-Cum să deschid desișul nepătruns?
-Au năpădit liane, ierburi, spini...
-Pentru zăvoiul meu ar fi de-ajuns
O cărăruie dreaptă să-mi alini.**

**Și-odată ajunsă-n locul bun
Voi ști să răsădesc menirea
Ca să te scriu cuvânt: teiul străbun
Și-n umbra ta să-ți cânt iubirea.
din spuza vremii**

**în spuza vremii
te voi modela cenușă
chemare în idee îți voi da
în iriși vânt
în buze cheie
mâinile tale fi-vor ușă**

**secunda-ți înfior
cunună
un prim minut
de rază bună
din luna veșnic
alior**

**nu-ți fac un trup
pe ore soare
broșez calcifieri
de stea-n aripi
de ibiși
transductoare**

**insuflu în izvor
milenii
ruinătoare lutului
în arcul zbor
pictez vecernii**

**din spuza vremii
te aprind
amnarul zeu
albastra iască
cuprind în nume
să renască
iubire
eu**

EA

**Ea este sufletul terestru al ierbii
în care condurii patimilor lui
se afundă universal și genetic.**

Ea îl iubește cu verdele viu...

**Ea este membrana chemărilor lui
în puritatea ne'nteasă a ecoului
lovit de stânci, de scoici, de albastru...**

Ea îl iubește cu transparența ei fulguită.

**Ea este ochiul de lumină al curcubeului
solar, întors în torța beznă a răsăritului.**

Ea îl iubește cu atotcuprinderea ei.

**Ea este imemoriala amintire
A îngerilor agățați de somnul scoarței...**

Ea îl iubește cu visele păsărilor.

**Ea este litera râului de nisip
În pagina scrisă a pietrei de lună.**

Ea îl iubește cu sfărâmarea ființând vers.

EL

El vorbește azuriu în ea.El exprima starea de noi.El relevează în ea divinul.El este îngerul ei. El o întemeiază.El îi scrie devenirea. El o recunoaște.El a încifrat-o, a colorat-o, a înrouat-o. El a înscris-o pe stele.El îi întoarce timpul spre inițiere într-o lină curgere ce vindecă amintiri.El o mângâie cu setea fericirii de-a-și ascunde lumea în ea.El o savurează cu patima de a o smulge pământului.El o asimilează cu durerea sângelui ca și cum ar fi însingurat ființarea de doi.El o înfioară până la deznădejdea sensului ei de femeie.

El o renumește trupul lui.

El o prenumește lacrima lui.

EA SECUNDA

**Legea a îngăduit
Răsturnarea secundeii în reversibil**

**Cerc sunt, în poziție embrionară.
Incluzând acest fulger.**

**Și-l rotesc înscriindu-l în aortă
Să curgă, să-mi slobod timpul.**

**Ce sori? Ce universuri! Ce milenii!
În EA curge infinitul...
Ce calendar? Ce cronologie! Ce vârsta!
În EA întreiește binecuvântarea...
Ce spații? Ce întoarceri! Ce căderi!
În EA adastă nemurirea...**

**Secundă eternă, te văd în acvatice palme.
Secundă eternă, te străvăd cu sângele.
Și-mi joc prin sinapse
Orbirea de nea
Orbirea de EA
Secunda ta
Când mi-ai spus
”Te iubesc!”**

EPITAF

**Dichisește-mi durerea!
Mai pune-i o fundă, un moț, un nimic
Ceva, acolo, s-o urle!
Orneaz-o cu frișca disperării, atent!
Să nu se risipească...Sa nu curgă vreo picatură
Pe uitare...**

**Întoarce-o cu fața la răsărit!
Da! E magică! E perfectă!
Și scrie pe ea:
”Dăruiesc aceasta viață!”**

FĂRĂ FINAL

**Nu-ți voi picta flori moarte-n vază
Sunt stafidite ploi de fân uscat.
Ci iele-n roata soarelui pe rază
Crescând păduri cu drumul neumblat.**

**Nu-ți voi cânta un tril de ciocârlie
În syrinx are lutul răgușit.
Dar îți compun a lunii simfonie
Întoarsă-n timpul în care ai fugit.**

**Nu-ți voi citi în rânduri baliverne,
Nici rime caraghioase de carton.
Îți cânt iubirea peste văi eterne
Să urci Olimpul singur, făr' baston.**

**Dezmeticesc un gând pe vers
Îl scriu, îl pun în plic lipit
Cu cleiul cel mai ne'nțeleș.
De ce să-ți scriu? Nu m-ai iubit!**

**HAIKU
(IDILICE)**

**O moară pe râu.
Învolburată apă
Cade cu vântul.**

**Iezii la iesle.
Ochi negri- mărgean
Presară iarba.**

**Vite pe drum.
Tălăngi sună stele
De lapte curgând.**

**Apa-n fântână.
Ciutura saltă-n adânc
Cântar strămoșesc.**

**Cireș înflorit.
Azur pictat hibernal
În albe lumini.**

**HAIKU
(IDILICE)**

**Portița în alb.
Cosița zorea curge
În gladiole.**

**Un strugure-ascuns.
Foile, galben păzesc
Nectarul rubin.**

**Dealul suie cer.
Ierbile cad cărarea
Prin romanite.**

**La geam, mărul copt.
Globuri roșii în toamnă
Plânsului verii.**

**O lutărie.
Prigorii încercuiesc
Ulcioare de pui.**

**Vin oile-n sat.
Ciobanii fluieră-n vânt
Gustul de zară.**

**Sârba-n altițe.
Pasul întoarce brâul
Bădiței pe dos.**

**Trag boii un car.
Fânul e deal parfumat
Cu stele de flori.**

**Cânta cocoșul.
Fir de soare se miră,**

Cine îl strigă?

HAIKU

LIED

**Seara pe crengi.
Inelarul pe clape
Sună amurgul.**

ICOANĂ

**Gând alipire.
Mâini îmbrățișate
La faceri de nimb.**

TATA

**Crucea de piatră.
Tăcerea privirilor
Albelor lumini.**

ÎNCĂ PLOAIA

**Mai plouă peste gânduri
Și peste chipul tău.
Citesc.Dar printre rânduri
Sunt ploii cu fulger greu.**

**Privește acest triptic
Tu, eu și ploaia care
Ne miruiește scriptic
Cu litere, suvoaie.**

**De ce nu contenește?
Ce nor îi dă căderea?
Ce zeu Neptun iubește
Cuvântului puterea?**

**Mai plouă peste gânduri
Citind îi dau îndemn
Mai bine, în strafunduri
De-ocean, să fiu înseamnă.**

ÎNFRIGURARE

**Mă-nfrigură de parcă moartea
S-a ostoit la ușa mea
Stă de cu zi și stă și noaptea
Bătând c-o inima de cucuvea.**

**Cioc-cioc! Ritm greu, difuz
Și frigul negru se răscoală
I-aș face voalul un taluz
-Tu, moarteo, ai vreun pic de școală?**

**Ce-ai învățat, tu, băbătie?
Nu ai habar să numeri, știi?
Tu scrii de-a valma pe hârtie
Ani noi și vechi, bătrâni, copii.**

**Ce cauți tu la ușa mea?
Vrei un pahar de roșu vin?
O măslinuță, un caș, ceva?
Eu văd că sacul ți-este plin.**

**Cioc-cioc! Mi-e frig în oase
Știu, babo, așa e în cavou.
Ia-l tu și-n criptele frumoase
Fă-ți calendarele cadou!**

INTONARE

**Iubitul meu din țări apuse
De pe tărâmurî efemere
Mi-s spusele albiri aduse
Din altă soartă în mistere.**

**Culoare tu le dai din umbră
Cum fluturi scoarța o despică
Un sens de prin silabe-adumbră
Din răvășiri, un rost ridică.**

**Te vad prin ieri. O, nu! Prin ere.
Vii cu poveri de mit orfeic,
Euridicei să mai spere
Lumina drumului himeric.**

**Iubitul meu în mâinele uitat
Intonăm oratorii incluse
În timpul demult ferecat,
Iubitul meu din țări apuse**

Întrebare și răspuns

**Ce-ar trebui ca oameni buni
Să poată mai privi spre stele?
Să-și aminteasca de străbuni
De-'naltul lor în zbor spre ele?**

**Ce-ar trebui să înțeleagă
Omul iubind iubirea-om,
Cand ura veșnicii aleargă
În orice suflet și atom?**

**Poate amarul să-și purceadă
Un alt temeii, un altfel rost
Iar vrajba-n haos să se piardă
Asa cum necreat a fost...**

INVERSÂND ERE

Cearcăn rotit

Lacului

Afundul prundișului

Alb

Cearcăn rotit

Vetrei

Jăratiful radiantului

Roșu

Cearcăn rotit

Fulgerului

Vectorul scepstrului

Aur

Cearcăn rotit

Rostului

Seama timpului

Diamant.

IUBITE VAN

**Iubitul meu, iubite Van,
Mai știi? O fi trecut un an?
Sau poate ornicul celest
A-nchis mileniul în azbest?**

**Cine să-nvețe a număra?
Noi doi? Pe ce vecernii?
Sărutul serii cobora
În alte ore de-ale iernii.**

**Iubitul meu, iubite Van,
Suntem un calendar proscris,
În ora fixă, de alean,
Cicatrizând ce am promis...**

**Ia ora, și răsfir-o timp!
Apoi o curmă-n preget.
Noi, Van, suntem un anotimp
Pierdut în vârf de deget...**

**Suntem un zvâcnet peste cer,
Zăbava tainelor arzând.
Îmbracă-ți haina de mister,
Cu mine-n buzunar, curând...**

**Și-așa, în doi, vom preumbla
Pe un cadran de ceas agale...
Iubite Van, noi vom dubla,
Ofranda timpului pe cale...**

LIZUCA

**Azi vreau să merg precum Lizuca
Într-o pădure înnoptată
Poteca ei, a mea, uituca
S-a rătăcit nevinovată.**

**În scorbură am adormit
Și greierii-mi făceau lăcate
Pe miezul moale am smintit
Un somn din stele ferecate.**

**Lizuco, nici măcar Patrocle
N-a mârâit un recviem
La tragedia lui Sofocle
Noi două-n plopi, reînviem.**

**Aseară-a mai căzut o stea
Și galaxia se preumblă
-Ce dacă e-o pădure rea?
-Ia-ți scorbura și umblă!**

LUCRURI

Mă lovesc de niște lucruri, în cuget, prin casă
Unele ar fi bluza roz și-o eșarfă-n mătasă
În colț, lângă leandrul chircit, e un scaun
Pe care-am uitat acea zi din luna prin anul...

Sub pat am pus bine ascuns un album de tăcere
Îl lovesc cu papucii când revine vreun clip
În preget curmarea stă-n cuier să mai spere
Că mai vreau să o port, că mai vreau să o țip.

O, dulap metaforic, cu tablii încrustate,
Ți-am blocat cheia-n ore albastre, iertate.
Sertarul din dreapta ține- aporia mănușii
Și pe raftul de sus, stă judecata mătușii.

Le răscolesc în toate, le ordonez, le-arunc.
Îmi amintesc ce caut. În gândire perfidă
Mă prefac s-o numesc inocență de prunc...
Mai este iubire? E-o ruginită-alesidă.

MĂIEȘTRI

**Mă cerți de parcă-am spart iar călimara
Sau vârful de peniță ți-a zgâriat o filă
Și-n loc de turtă dulce ai degustat amara
Mea idee din cuget de copilă.**

**Nu vezi ce scriu? E secol jumătate!
Cireșii au albit în rădăcini buiestre
Mi-e teamă c-or să cadă cu ramurile toate
Pe gândul tău redevenind terestre.**

**Și nu vezi înturnatul meu decript?
E-un unic sens răsturnător de legi.
Tot mai consideri că m-am fript
Și îmi dai timp s-aleg și să alegi?**

**Și-atunci sparg călimara și rup fila
Din gândul jumătăților de veac
În timpul ce-a rămas, rămână-acvila
Să-ți poarte-n zare ultimul tău leac!**

**Da! Îți sunt vindecarea de pe urmă
Și voalul ce-o s-acopere albastru
Și adieri și cântecul de strună
Măiastra ta! Al meu măiastru!**

NEÎNȚELESULUI MEU

**Într-un triunghi obtuz , se pare,
Ești latura spre sud întoarsă
Ipotenuza ce astral te-apasă
Ca pe meduză apa-n mare.**

**Ce latură ți-ar ține echilibrul
În unghiul verde și amar?
O, câte piulițe avatar
N-au încercat să-ți prindă timbrul?**

**În colțul răsărit concav
O dreaptă se răsfrânge-apter
Topești cu ea un biet ecler
Cu un eroic gest de brav.**

**Mototolești și aberezi
Suma de unghiuri fără cerc
Finalul ți-e atât de berc...
În punctu'-ți mort erai să crezi.**

PARIU CU PLOAIA

**am pus pariu cu ploaia
cu miza de răcoare
și norul a-ntors foaia
alunecând spre mare.**

**cum să îl chem?cum să-l întorn?
ploaia-i regină sub nori!
cum sa o aflu?cum s-o adorm?
sa-i fur norul de câteva ori?**

**m-ajuta sirene în cântecul lor
și bancuri de pești ce dansează.
cu toate-mi compun un alt nor
cu o ploaie supusă si trează.**

**și câștig un pariu în șiroaie!
și răcoarea mi-i cantec și dans!
am o ploaie, o ploaie, o ploaie
ropotește în ritmuri de vals!**

PLOAIE DE VARĂ

**Să treci prin dimineața mea precum a verii ploaie
Un nor neașteptat prin plopi pictându-i evantaie
Să vii în taina mea, bărbat, ropot deschis de înger
Și să mă legi în șiruri lungi de transparente plângeri.**

**În vântul ploii năvălașe să-ntuneci ora albă
Cu perlele mijind în gene să-nrourezi o salbă
Dintr-un trecut și vis de mâine în inventarea clipei,
Un meteor trecând prin timpul urmașului aripei.**

**Și prin plecarea ta rămână floriri de proaspăt vis!
Sunt curcubeu căzut, ursire-arc pe veci închis
Am fost o rădăcină a firii, un strop din ploaia ta fugară
Crescând tăcut, ram al tăcerii, la ceas târziu din altă vară...**

RADICAL DIN 2

**De ce nu-mi place radical din 2?
Pentru că e-o frântură din întregul
Prescris pe-un Ararat suit de noi
Ca dintr-o lavă izbucnindu-și evul.**

**Cum am ajuns să formulăm sisteme
De ecuații cu necunoscute mii,
Când provenim din mitice-anateme
Curgând pe secol ca pe zeii vii?**

**Cum mă împarti acum în 10 biți
Uitând parole milenar trăite,
Când m-ai răpit din neamul meu de sciți
Pe calul alb, în tropot de copite?**

**Iubite ancestral, devii acum
Un 1 după virgula iubirii,
Având în perioada 3 erori, cum
În istoric, relativul firii.**

**Și vreau să ard formula de păpușă
Pe-altarul veșniciei despre noi
Și-acestui ev să-I decupez o ușă
Pe care anunț un radical din 2.**

SENS

**E-o limită în tot ce te iubesc
Segmentul lunii așternut pe pleoape.
Ipotenuza din triunghi orbesc
Să-i pot vedea căderile de ape.**

**În cataractă volburi mă-mpresoară
Neliniștite curbe și adânci,
Când zborul tău, pentru a câta oară,
Ne încrustează punct în foi de stânci.**

**E-o limita în tot ce scrie vina
Răpusă de-un sărut și-apoi
Iar scriem capătul pețind divina
Să ne cunune limita-ntre noi.**

**E-o limită de-o coasă sumbră
A treia latură-n triunghi de rost
Prin el tămăduim o umbră
Iubirii limită de tot ce-am fost.**

STRUNE DE PLOI

**Strune de harpă la geamul meu
Preling fir de lună lichidă...
Andante-andante, canonul de "eu"
Îmi tremură pleoapa și vor s-o închidă.**

**Iau firele lunii și-n vis te compun,
Translucid și himeric eres.
Din ploile zilei lieduri răpun
Pe altarul din tine, în vers.**

**Mă cuprinzi, în ploaia de lună!
Sunt inel dezlegat dintr-un nor,
Suntem șiruri de aburi. Cunună
Spectrală inversând ploaia-n zbor.**

**Strune de harpă la geamul tău
Topire de lună întoarsă în astru
În gestul plecării, repetabil mereu
Îți însemn cifra 1 din 2-ul sihastru.**

TU

**Tu mă iubești alfabetar, un început în toate
Din templul Afroditei curg cetății neridicate.
Mă chemi inițiere-ntre femei împărătese
Și mă botezi în scripte de prime principese.**

**Tu mă iubești istoric, îți sunt întregi milenii
Când o iudee blândă, când chinezești decenii
Ieri ți-am fost perla neagră găsită-n Marea Moartă
Și-acum o săptămână, o gheișă fără soartă.**

**Tu mă iubești artistic, visata-ți primadonă
Pe scene ancestrale pictez întâia-ți Romă
Unică-ți sunt, o strună "do", cu tine în orchestre
Și-ți scriu bibliografic cronologii rupestre.**

**Tu mă iubești universal, sunt lumea ta întreagă
Și nu am vrut mai mult să-ți fiu decât o fată dragă.**

Vioară de nor

**Te-aduni în alb și-n vinețiu
Din stânca împrejmuitoare
Și-ți salți culori de nu mai știi
De nu ești raza ta de soare**

**Te plămădești deasupra mea
Rotești fuioare aburii
Si-ncet îți picuri aria
În note diferite, mii.**

**Tu tropotești cu herghelia
Și te răstorni în pizzicato
Un Salzburg ți-este feeria
Tu, ploaie deasă! Tu, Mozarto!**

**Vioara mea de nor curgând
În simfonia ce-mi petreci
Urc gamele pe scări de gând
Într-un auz știut din veci.**

O POZĂ CU BĂTRÂNII, TOAMNA

**Cu chip de cărării şerpuitoare
Şi mâini asprite de deşertăciuni
Privesc cu ochii stinşi la ţarm de mare,
Spre lutul anilor clădind minciuni.**

**Şi-au făurit castele de nisipuri
În toamne lungi, din ploile funeste
Lăsînd în urma lor vechile chipuri
Pe când an după an se-nchid ferestre.**

**Sunt singuri, tac şi plâng, păşesc pe soartă
Iar frigul cuib în oase se adună.
Nimeni pe prispă nu-I, nimeni la poartă
Nu-I glas de:- Mamă, tată, sara buna!**

**Stau liniştiţi, ascultă glasul ploii
Şi se gândesc la vremile apuse
Nu ştiu dacă şi mâine-n vârful clăii
Vor mai fi stele cu lumini aduse.**

CAUZĂ ȘI EFECT

**Eu cânt pe rana fumegândă
Pe clapa „la”, de fum, eu cânt...
În vocea ei aud, plăpândă,
O lecuire și-un cuvânt,**

**Și mai adaug în cântul meu
Un „mi” rătăcitor în gând
Un alt balsam în rostul greu
Prin șir de cuget. Și eu cânt...**

**Așa...același fum pe rană
Însăilează în mister
O vindecare ca din strană
În raza-ntoarsă în eter.**

GÂND DE TINE

**Iubite, ce blestem, ce diavol
Ți-au înnegrit acum privirea?
Tu îți citești nemărginirea
În aripa pornită-n gol...**

**De ce în ornic ai întors un ac
Să-și țeasă o secunda mută
Mai sunt frumoasă-ți mai sunt veac,
Cum gestul tău mă-ndeamnă slută?**

**De ce nu mă mai prinzi de mână,
Cum marea în recif se-ncinge,
Pe frunte-n razele de lună
Să-și sape calea ce-o atinge...**

**Și unde pleci cu urme brune
Hățișul ți-este drum abraș
Și cui te las? Tu cui mă lași?
Cine în gând o să te-adune?**

Înzidit de sori

Motto: Ieri poetul își va muri nașterea de mâine!

versul tău...

racla-n granit

înzidit peste ere

își bate inimi

își cântă degete

își sărută unghere

versul tău...

viața iscată-n tăceri

plămădind nașteri

piaptână morții dureri

versul tău...

carul funebru oprit

în genunchii pânzelor albe

primul pumn de țărână

vândut lumânărilor dalbe

versul tău...

poarta lumii

călcând peste sori.

GÂND PENTRU POET

Ca să critici versul unui poet trebuie să mai fi citit 500 de poeți.

Ca să-l înțelegi, citește unul singur, pe el.

Când poetul scie, magma ființei răscoală planete.

Când poetul plânge, se izbăvesc de păcat nemuririle lumii.

Nu împușcați poeții! Veți ucide eternitatea!

Fără poeți, planeta Pamânt n-ar fi avut antichitate.

Lăsați poeții să scie! Veți putea vedea nașteri și morți de universuri.

S-a sinucis un poet! S-a născut o stea!

Citește versuri! Vei bea nepentesul sacru!

Când intri în casa unui poet ai grijă ce atingi! Lucrurile sunt din cuvinte iar pereții de suflet.

De când scriu norii-s cărare, pădurile, cer iar lumina e grotă.

Dada a scris! Eminescu e tei! Nichita, coama lunii!

Ieri poetul își va muri nașterea de mâine!

Noi ne iubim

Motto:

Les enfants qui s'aiment s'embrassent debout

**Contre les portes de la nuit
Jacques Prevert**

**Treceți pe lângă noi, o ceață rece
Fără-a ne face cuiburi neguroase,
Privirea voastră fadă ne petrece,
Străini, ca-n apă broaștele țestoase.**

**Suntem enclave vouă colorate,
În lumea albă și trăită vieții...
Îmbrățișați prin viziuni ingrate
Suntem ofranda din divinul vieții.**

**Treceți pe lângă noi zâmbind subțire,
Voi știți mai mult decât simțim noi singuri,
Noi care ne iubim, iubind iubire,
Stăm între voi ca izolați pe grinduri.**

SUMAR

Ochii albaştri	2
ORA DE FUM	3
ȚARA	4
REVERS PE TIMP	6
GHEM DE PREZENT	7
BACOVIANĂ	10
BISERICA DIN MARAMUREȘ	10
CHEMAREA PLOII	13
DIALOG CU TEIUL	14
EA	16
EL	17
EA SECUNDA	18
EPITAF	19
FĂRĂ FINAL	20
HAIKU	21
HAIKU	22
HAIKU	23
ÎNCĂ PLOAIA	24
ÎNFRIGURARE	25
INTONARE	26
INVERSÂND ERE	28
IUBITE VAN	29
LIZUCA	30
LUCRURI	31
MĂIEȘTRI	32
NEÎNTELESULUI MEU	33
PLOAIE DE VARĂ	35
RADICAL DIN 2	36
SENS	37
STRUNE DE PLOI	38
TU	39
O POZĂ CU BĂTRÂNII, TOAMNA	41
CAUZĂ ȘI EFECT	42
GÂND DE TINE	43
Înzidit de sori	44
GÂND PENTRU POET	45
Noi ne iubim	46